

РЕШЕНИЕ

№ 14710

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2542** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД, чрез юрк. Н. Д., срещу Решение № 202 от 15.01.2025 г., постановено по НАХД № 9710/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 005592/10.05.2024 г., издадено от директор на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП) и с което на „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000,00 лева на основание чл. 208, вр. чл. 62, ал. 1 от ЗЗП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на решението на СРС, респ. отмяна на издаденото наказателно постановление.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата. Ответникът - директор на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП- редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 20.11.2023 г. между „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД, в качеството му на лизингодател, и свидетеля Д. В. И., в качеството му на лизингополучател, бил сключен Договор за финансов лизинг на автомобил с опция за прехвърляне на правото на собственост № 0080733/А/20.11.2023 г. В чл. 14 от същия било уговорено, че „лизингополучателят се задължава да заплати на лизингодателя допълнителните първоначални разходи във връзка с доставката на автомобила, регистрацията и привеждането му в съответствие с всички технически и административни изисквания за неговото ползване на територията на страната, подробно изброени в Приложение А към Договора, в срок до 5 (пет) работни дни от датата на подписване на Договора.“. В Приложение А като допълнителни първоначални разходи била уговорена „услуга регистрация“ в размер на 300,00 лева с ДДС и първа дължима вноска по застраховка „Пълно автокаско“ вкл. „Кражба“ в размер на 829,15 лева. В чл. 40.1 от договора било уговорено, че „Лизингополучателят заплаща Първоначална вноска, Допълнителни първоначални разходи (в случай, че последните не са включени в Стойността за лизинг), Лизингови вноски, данък върху добавена стойност и всички други плащания, дължими по силата на Договора, когато станат изискуеми и по начина, предвиден в този Договор.“. Съгласно чл. 41.1 „Лизингополучателят се задължава да възстанови на Лизингодателя в срок от 5 (пет) работни дни от издаване на счетоводен документ от страна на последния:...41.1.7. пълния размер на заплатените от Лизингодателя данъци и/или такси, в случай че съгласно действащото законодателство при придобиването на Автомобиля Лизингодателят дължи данъци и/или такси и те не са включени в Стойността за лизинг съгласно Приложение А към Договора;“. Като приложение към договора било подписано Приложение Е - ценоразпис за таксите за допълнителни услуги, извършвани от „ОББ Интерлийз“ ЕАД, видно от съдържанието на което липсва като предвидена допълнителна услуга тази по регистрацията на автомобила със специална комбинация от цифри.

След регистрацията в КАТ била издадена квитанция от 23.11.2023 г. за: сумата в размер на 23,04 лева - стойност на постоянни табели с рег. номер за превозно средство с 2 регистрационни табели, сумата в размер на 35,00 лева - първоначална регистрация на автомобил, и сумата в размер на 300,00 лева - ползване на регистрационен номер с комбинация от цифри. На И. били издадени проформа фактура № [ЕГН]/20.11.2023 г. за допълнителни първоначални разходи съгласно лизинговия договор за сумата в размер на 300,00 лева и извлечение № [ЕГН]/31.11.2023 г. за сумата в размер на 300,00 лева за разходи за възстановяване по договор такса за ползване на номер с комбинация от цифри с падеж 31.12.2023 г.

На 18.01.2024 г. до КЗП била подадена жалба № 01-159985/18.01.2024 г. от свидетеля И. за това, че за регистрирането на автомобила с конкретна комбинация от цифри дружеството е издало фактура в размер на 300,00 лева като допълнителен разход, платим от свидетеля, без да уведоми, че същият ще следва да дължи тази сума. От КЗП била извършена проверка, в резултат на която административнонаказващият орган приел, че дружеството „ОББ Интерлийз“ ЕАД, на 31.12.2023

г. извършило нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 62, ал. 2 от ЗЗП, изразяващо се в предоставяне на потребител на непоискана платена услуга (такса за право на ползване на табела с регистрационен номер с комбинация от четири цифри по желание в размер на 300,00 лева). на дружеството бил съставен АУАН № 005592/16.02.2024 г., а въз основа на него и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

При така установената по делото фактическа обстановка от правна страна СРС е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е също така, че действително е извършено нарушението по чл. 62, ал. 1 от ЗЗП.

Настоящият състав намира, че въз основа на правилно установената по делото фактическа обстановка, правните доводи на въззивния съд не кореспондират с доказателствения материал, като не са обсъдени всички релевантни писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност. С разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от ЗЗП се забранява доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна. В настоящият случай лизингополучателят – свидетелят Д. И., се е съгласил с условията по Договор за финансов лизинг на автомобил с опция за прехвърляне на правото на собственост № 0080733/А/20.11.2023 г., където била включена услугата регистрация, която не може да се определи като непоискана такава, след като лизингополучателят е подписал договора, с което е заявил съгласието си за нейното предоставяне. В Приложение А към Договора е посочена допълнителната услуга регистрация и съответната сума от 300 лв., от който се установява наличието на договорно отношение, включващо и посочената услуга. Наличието на договор с посочената клауза преодолява забраната по см. на чл. 62, ал. 1 от ЗЗП и обективира искането на потребителя за предоставяне на конкретната услуга. Наличието на договора, обосновава извод за неправилност на констатацията на административнонаказващия орган, възприета и от СРС, че в случая е налице хипотезата на непоискана услуга.

На следващо място, касационната инстанция намира, че районният съд е събрал всички необходими доказателства за изясняване на фактическата обстановка по делото, но крайният извод за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление не се споделя от настоящия състав, доколкото в случая е допуснато съществено нарушение, изразяващо се в некоректно посочване на реквизит, предвиден в нормата на чл.42, т.3, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, а именно: точната дата на извършване на нарушението, като от посоченото в АУАН и НП се създава неяснота относно момента на осъществяване на противоправното деяние. Неясно защо органът е визирал за дата на нарушението 31.12.2023 г. Административнонаказващият орган е приел, че извършеното от „ОББ Интерлийз“ ЕАД нарушение се състои в предоставянето на непоискана услуга, като същевременно е посочил дата на нарушението, която е свързана с датата на падежа, на който задължението /плащането на услугата от лизингополучателя/ трябва да бъде изпълнено. Следва да се отбележи обаче, че изпълнителното деяние на нарушението по чл. 62, ал. 1 от ЗЗП се състои в предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане, поради което е довършено с предоставянето на конкретната услуга, независимо от датата, която е определена за изпълнение на заплащането, респ. падежа на задължението. Последното би имало отношение само при изчисляването на погасителната давност. В настоящия случай, услугата е договорена при подписването на договора за лизинг на 20.11.2023 г., но е предоставена на 23.11.2023 г., видно от приложената квитанция, когато в полза на СДВР е платена таксата „за право на ползване на табели с регистрационен номер за автомобили с комбинация от цифри: "аа-вв"; "ав-ва"; "ав-ав", където "а" и "в" са различни числа от "0" до "9".

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция не споделя изводите на районния съд, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и явяващи се самостоятелно основание за отмяната на акта на административно наказващия орган. Т. е допуснато и то именно в частта на чл.42, т.3 от ЗАНН, относно визиране на датата на извършване на нарушението, тъй като тя, макар и посочена, е неправилно определена. Това нарушение се пренася и в наказателното постановление, което, макар формално да съдържа всички необходими реквизити, визирани в чл.57 от ЗАНН, то и в него е налице неправилно визиране на датата на нарушението.

Датата на извършване е съставомерен признак на административното нарушение, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното ѝ посочване пречат извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, още по-малко, да бъдат извлечени по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката.

Налице е касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, поради което обжалваното решение следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, отменящо наказателното постановление.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски, каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 202 от 15.01.2025 г., постановено по НАХД №9710/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 005592/10.05.2024 г., издадено от директор на Регионална дирекция на областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000,00 лева на основание чл. 208, вр. чл. 62, ал. 1 от ЗЗП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

